

Jaargang 5 • nummer 3
Juni 2007
Tweemaandelijks nieuwsbrief

Ver. Uitg.: Gerolf Annemans,
Madouplein 8 bus 9, 1210 Brussel.

1

•Tsjevenstreken

2

•Rooms-blauw:
goed voor de
economie?

3

•Ondernemings-
vriendelijke
partijen

4

•Suez-Electrabel
verhoogt tarieven

www.ondernemendvl.org

Minimumlonen in de EU

Brutobedragen per maand
Januari 2007, in euro

1. Luxemburg	1.570
2. Ierland	1.403
3. UK	1.361
4. Nederland	1.301
5. België	1.259
6. Frankrijk	1.254
<hr/>	
22. Estland	230
23. Slovaakse	217
24. Litouwen	174
25. Letland	172
26. Roemenië	114
27. Bulgarije	92

Bron: Eurostat, 18 juni 2007

Tsjevenstreken

De Vlaamse kiezer heeft voor verandering gekozen, voor meer Vlaanderen en minder etatisme. Hoewel de verkiezingen nog niet volledig zijn en van een nieuwe regering nog lang geen sprake is, duiken de eerste tsjevenstreken al op.

Het kartel CD&V/N-VA trok naar de kiezer met de stellige belofte de Belgische staat snel en ingrijpend te hervormen. De N-VA weigert in haar verkiezingsprogramma tot een federale regering toe te treden zonder een sluitend akkoord over een bevoegdheidsoverdracht. 2007 is hiervoor de enige gelegenheid, aldus de N-VA.

Amper een week na de verkiezingen blijkt een staatshervorming in 2007 niet langer een prioriteit. Ondanks een open brief van het Vlaams netwerk van ondernemingen VOKA met de dringende oproep niet te dralen met de hervorming, gaat het kartel akkoord met een feitelijk uitstel tot na 2009. Aangezien informateur Reynders onder geen beding federale bevoegdheden wil overdragen aan een deelstaatregering geleid door de PS, moet het kartel buigen. De acute problemen van de Vlaamse ondernemingen inzake tewerkstelling en economische positionering moeten wijken voor een Waals diktaat. Een boodschap die kan tellen, zeker bij het begin van onderhandelingen in een sfeer van hooggespannen verwachtingen.

Naast de communautaire bocht, is er ondertussen sprake van een budgettaire. Maandenlang heeft ondermeer de CD&V het paarse begrotingsbeleid scherp bekritiseerd voor de opstapeling van eenmalige maatregelen. Ook in de begroting 2007 zijn een aantal van dergelijke operaties ingeschreven, zoals de overname van een niet nader bepaald pensioenfonds ten belope van 500 miljoen euro. Ondertussen blijkt dat het de pensioenreserves van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) betreft, dat onder de bevoegdheid valt van voormalig Vlaams minister van Leefmilieu Peeters. De federale oppositiepartij CD&V heeft dus de ganse tijd een begrotingsmaatregel aangevallen die er gekomen is op vraag van een orgaan onder de hoede van een Vlaamse CD&V-minister. Hoe dan ook, Leterme heeft een probleem. Indien de federale regeringspartij CD&V beslist de operatie door te voeren, ontstaat er op zijn minst een ernstig geloofwaardigheidsprobleem. Indien de partij zich consequent onthoudt van eenmalige maatregelen, moet ze op elders op zoek naar 500 miljoen euro en fluit ze de inmiddels nieuwe Vlaamse minister-president Peeters terug.

Een half miljard begrotingstekort is nog maar het topje van de ijsberg. De NBB en het planbureau gaan uit van een begrotingstekort van 0,1% van het BBP in 2007 en 0,2% in 2008 terwijl voor de financiering een overschot van respectievelijk 0,3% en 0,5% behaald moet worden. De trager dan verwachte stijging van de fiscale inkomsten, de beslissing van Eurostat om vanaf 2007 effectiseringsoperaties niet langer als inkomsten te beschouwen maar als een lening, en de (al dan niet gemeente) huiverachtigheid van de CD&V tegen nieuwe eenmalige maatregelen maken het lopend tekort enkel maar groter. Het ziet er naar uit dat premier Leterme in zijn wittebroodsweken al op zoek zal moeten gaan naar ergens 2 tot 3 miljard euro.

De eerste wapenfeiten van de grote overwinnaars van de verkiezingen beloven niet veel goeds. De communautaire knieval voor het Waalse afwijzingsfront en de budgettaire dubbelzinnigheid getuigen niet van een standvastige aanpak en zijn bezwaarlijk vertrouwenswekkend. Dit is niet het mandaat dat de kiezer aan het kartel gegeven heeft. Goed bestuur is meer dan een loze slogan, mijnheer Leterme.

Rooms-blauw: goed voor de economie?

Naar alle waarschijnlijkheid vormen de liberale en christen-democratische partijen de volgende federale regering onder leiding van Yves Leterme. De verkiezingsprogramma's van de respectieve partijen hebben verschillende raakpunten, maar toch zijn er een aantal belangrijke verschillen. Wat kunnen we op sociaal-economisch vlak verwachten van een rooms-blauwe regering?

Lasten op arbeid

Alle vier de partijen - Open VLD, kartel CD&V/N-VA, MR en cdH - zijn overtuigd van de noodzaak om de sociale lasten te verlagen. De liberale partners beloofden voor de verkiezingen een lineaire daling van 2% in de nieuwe legislatuur. Deze maatregel kost ongeveer 3 miljard euro. Het voorstel van de christen-democraten is gericht op een verlaging van de parafiscaliteit voor de laagste inkomens, gespreid over twee regeerperiodes en kost eveneens 3 miljard.

Directe belastingen

Alle partijen willen lagere directe belastingen. Open VLD en MR stellen een nieuwe hervorming voor van de personenbelasting: optrekken belastingvrije som tot 7.420 euro tegen 6.040 nu, belastingsschijven verminderen tot drie - 25%, 40%, 50% - om in een volgende fase op een 'fair tax' met twee tarieven te kunnen overschakelen, invoering van een belastinggrens, minder lasten voor onderzoek, overuren, nacht- en ploegenarbeid, en fiscale voordelen voor werknemersparticipatie in ondernemingswinsten. Kostprijs: 4,6 miljard euro zonder rekening te houden met terugverdieneffecten, geschat op 30%). Ook de christen-democraten willen de belastingvrije som optrekken, het kartel zelfs tot 10.500 euro. CD&V wil een gelijke behandeling voor iedere belastingplichtige, een eenvoudig, transparant en toepasbaar fiscaal stelsel en de groepering van fiscale aftrekken. De cdH pleit voor een fiscaal pact tussen de verschillende beleidsniveaus. Ook op het vlak van de vennootschapsbelasting bestaat eenduidigheid: alle partijen willen lagere tarieven. Open VLD en MR gaan voor een nominaal tarief van 28% wat volgens hen neerkomt op 20% dankzij de notionele intrestaftrek, een verlaging van de verminderde tarieven en de geleidelijke afschaffing van de crisisbelasting. CdH wil het standaardtarief op het niveau van de buurlanden en N-VA stelt een verlaging tot het Europees gemiddelde voor of een verlaging van 7%. Het kartel eist daarenboven de mogelijkheid voor regionale kortingen in de directe belastingen.

Arbeidsmarkt

Jobcreatie blijft een topprioriteit voor de federale regering. Alle vier de partijen willen de activering van werklozen versterken. Enkel Open VLD en N-VA pleiten voor in de tijd beperkte werkloosheidsuitkeringen. Bij het voorstel van de liberalen is uitsluiting pas mogelijk nadat een langdurig werkloze een 'buurtjob' weigert. CD&V koppelt het activeringsbeleid aan het aanbieden van werk en opleidingen aan de werkloze. Ook de cdH en de MR hameren op meer opleiding en vorming als antwoord op de werkloosheid. Meer begeleiding, meer samenwerking tussen de beleidsniveaus, meer arbeidsmobiliteit binnen en tussen ondernemingen en meer vorming gericht op knelpuntberoepen moeten de werkloosheid tegen gaan. CdH wil een maandelijks premie invoeren van 200 euro gedurende één jaar voor langdurige werklozen die werk vinden. De liberale partijen willen een reële versoepeling van de werking van de arbeidsmarkt. Open VLD pleit voor een uitbreiding van interimarbeid en van het systeem van dienstencheques, gelijkschakeling statuten, stimulering van de werkne-

mersparticipatie, een beperking van de ontslagkosten en -procedures en de decentralisering van het loonoverleg tot op het bedrijfsniveau voor de bepaling van de loonnorm en de CAO's. De MR pleit voor meer ondernemingsvrijheid op het vlak van toegestane overuren, betere afstemming van de statuten en een versoepeling van de arbeidswetgeving, vooral inzake aanwervingen. CD&V wil een regeling voor ontslagvergoedingen (maar geen versoepeling van de ontslagprocedures) en eenvoudiger regels voor overuren en voor tijdelijke en deeltijdse arbeid. Alle partijen zijn trouwens voorstander van een nieuw, flexibeler loopbaanmodel: mensen langer aan de slag houden door een betere combinatie van arbeid en vrije tijd, via de samenvoeging van de stelsels voor tijdskrediet. Voor de CD&V moet de 'levenslooprekening' wel gekoppeld worden aan de uitbreiding van het ouderschapsverlof.

Sociale uitkeringen

Voor de Vlaamse partijen moeten de uitgaven voor de gezondheidszorgen dalen. Voor de VLD moet de reële jaarlijkse groeivoet dalen tot 2,6% in plaats van de huidige 4,5%. De CD&V wil een verlaging tot 3,5%. Voor de Waalse partijen mag de bestaande groeinorm blijven, maar niet verhogen. De christen-democraten pleiten voor welvaartvaste pensioenen. Het Vlaamse kartel wil daarenboven een verhoging van de laagste pensioenen via een echte inhaalbeweging terwijl cdH niet wil raken aan de wettelijke pensioenleeftijd. De N-VA daarentegen wil de effectieve pensioenleeftijd verhogen en de pensioenen berekenen op de meest voordelige jaren. Open VLD wil enkel de laagste zelfstandigenpensioenen optrekken terwijl de MR pleit voor de wegwerking van ongelijkheden en welvaartvaste pensioenen. Nagenoeg alle partijen zijn voor een meer kostendekkende kinderbijslag. Voor Open VLD moet de tegemoetkoming gelijk zijn voor ieder kind, ongeacht het statuut van de ouders. Zowel MR als cdH willen hogere kinderbijlagen en meer fiscale aftrekken. CD&V wil een welvaartvaste kinderbijslag en een gelijkschakeling voor zelfstandigen.

Staatshervorming

De Waalse partijen zijn geen voorstander van een verdere regionalisering van sociale, economische of fiscale bevoegdheden. De cdH is rond uit tegen, MR pleit voor uitstel tot minstens 2009. Open VLD wil een staatshervorming gebaseerd op meer autonomie en meer samenwerking. De Vlaamse liberalen kiezen echter een 'open dialoog' in plaats van concrete eisen te formuleren. Het kartel CD&V/N-VA pleit voor de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord. Dit komt neer op de volledige overheveling van bevoegdheden inzake gezondheidszorg en gezinsbijlagen, werkgelegenheid, mobiliteit, telecommunicatie en wetenschapsbeleid en een verregaande autonomie inzake personen- en vennootschapsbelasting. De N-VA engageert zich niet toe te treden tot een federale regering zonder een bindend akkoord over de overdracht van essentiële bevoegdheden naar Vlaanderen.

Communautaire breuklijn

Rooms-blauw zal waarschijnlijk leiden tot lagere sociale lasten en een nieuwe hervorming in de directe belastingen. Een ontsporing van de kosten van de gezondheidszorg is onwaarschijnlijk. Zelfstandigen kunnen een hogere kinderbijslag verwachten. Over de pensioenen daartegen is er minder eensgezindheid, net zoals over de aanpak van werklozen. Een radicale hervorming van de arbeidsmarkt zal te hoog gegrepen zijn. De grootste struikelblok is echter communautair. Hier staan de Waalse partijen lijnrecht tegenover het Vlaams kartel. Nochtans is meer Vlaanderen de beste garantie voor meer welvaart. De effectieve realisatie van het Vlaams regeerakkoord is hiervoor noodzakelijk, maar niet voldoende.

Ondernemingsvriendelijke partijen

In aanloop van de federale verkiezingen van 10 juni jongstleden bracht het weekblad Trends een reeks artikelen waarbij de wensen van de ondernemers vergeleken werden met de programma's en standpunten van de Vlaamse politieke partijen. Lijst Dedecker komt niet voor in de analyse. Van de onderzochte partijen sluiten Open VLD, Vlaams Belang en de N-VA het dichtst aan bij de verzuchtingen van de ondernemingen.

Het dossier bestaat uit vier thema's: milieu, vergrijzing, arbeidsmarkt en fiscaliteit. Er konden 48 punten verdiend worden. De drie best gerangschikte partijen eindigen quasi gelijk: 31 punten voor Open VLD en beide Vlaams-nationale partijen Vlaams Belang en N-VA elk 30 op 48.

De milieustandpunten van het Vlaams Belang sluiten best aan bij deze van de bedrijfsweld. De partij staat voor een fiscale stimulering van duurzaam energiebeleid in plaats van repressieve milieutaksen, de opheffing van het moratorium op kernenergie, de herwaardering van vervuilde bedrijfsterreinen en een billijke spreiding van milieulasten. Een klimaatminister is geen prioriteit. Spirit is niet gewonnen voor een milieutaks en staat ook achter het principe dat de vervuiler moet betalen, maar houdt wel vast aan de uitstap uit kernenergie. De overige partijen zijn voorstander van meer milieutaksen voor bedrijven, de afbouw van de nucleaire energie en de invoering van een 'klimaatregering', allerlei zaken die indruisen tegen de wensen van de ondernemingen.

Iets meer dan de helft van de ondernemers wil de pensioenleeftijd optrekken. Enkel de N-VA is het eens met deze stelling. Het Vlaams Belang en de CD&V stellen het loopbaanprincipe voorop. Voor het Vlaams Belang volstaat een 40-jarige loopbaan voor de opbouw van de pensioenrechten. Ruim 80% van de Vlaamse bedrijfsleiders wil net zoals de meeste partijen een verdere afbouw van het brugpensioen. Enkel Groen! en sp.a zijn tegen. Alle partijen zijn gewonnen voor hogere pensioenen voor werknemers en zelfstandigen. Alleen het Vlaams Belang en Spirit zijn hiervoor bereid te snoeien in de ambtenarenpensioenen, iets waar vier vijfde van de ondernemers achterstaat. Nagenoeg 78% van de Vlaamse ondernemers wil, net zoals Open VLD en Vlaams Belang, de groeinorm van 4,5% in de ziekteverzekering verlagen tot 2,5%. Behalve CD&V en Groen! vinden de partijen dat de private sector een grotere rol kan spelen in de beheersing van de vergrijzingskosten. Net zoals twee derden van de Vlaamse ondernemers staan alle partijen op één na, de sp.a, achter de verdere regionalisering van de ziekteverzekering, gaande van een volledige splitsing (Vlaams Belang, N-VA) tot het behoud van de federale financiering met enkel bevoegdheidsverdrachten inzake preventie en zorg (Groen!).

Op het vlak van arbeidsmarktflexibiliteit scoren de N-VA, Open VLD en Spirit het best. De standpunten van de N-VA komen nagenoeg volledig overeen met deze van de ondernemers: beper-

king van de werkloosheidsuitkeringen in de tijd, afbouw tijdskrediet, betere activering van werklozen, meer allochtonen op de werkvloer, flexibeler werknemers zonder vakbondsinsluiting, goedkopere en gemakkelijkere ontslagprocedures en meer arbeidsmigratie. Het Vlaams Belang is niet te vinden voor meer migratie zolang er nog honderdduizenden autochtonen werkloos zijn. Quota of streefcijfers voor allochtonen druisen in tegen de principes van contract- en ondernemingsvrijheid. Ook in de tijd beperkte werkloosheidsvergoedingen zijn niet nodig voor de nationalistische partij op voorwaarde dat werklozen actief begeleid worden en bij herhaaldelijke jobweigering hard aangepakt worden. Op het vlak van flexibiliteit stelt het Vlaams Belang het 'Duoflexpact' voor: meer flexibiliteit voor de werkgever moet gecompenseerd worden door meer flexibiliteit ten voordele van de werknemer. CD&V, de kartelpartner van de N-VA nota bene, Groen! en sp.a komen het minst tegemoet aan de wensen van de ondernemingen op het vlak van arbeidsmarktbeleid, onder meer door hun weigering de rol van de vakbonden in te perken en ontslagprocedures te versoepelen.

Inzake fiscaliteit zijn alle partijen, net als 94% van de ondernemers, het eens over een vermindering van de lasten op arbeid. Enkel sp.a en Groen! verwerpen de regionalisering van de vennootschapsbelasting. Groen! pleit onomwonden voor de invoering van een vermogensbelasting, terwijl Spirit opteert voor een zwakkere vorm, een kapitaaltaks op inkomsten uit beleggingen. De andere partijen verwerpen een vermogensbelasting. De sp.a houdt wel de deur op een kier voor een eventuele Europese aanpak van vermogensfiscaliteit. Terwijl nagenoeg 66% van de ondernemers voorstander is van een vlaktaks, is geen enkele van de beschouwde partijen onvoorwaardelijk voor. De VLD komt met zijn 'fair tax' of tweeledig tariefstructuur nog het dichtst in de buurt.

Hoe zou Lijst Dedecker passen in deze rangschikking? Als de partij die zich profileert als ondernemerspartij bij uitstek zou LDD ongetwijfeld goed scoren. De standpunten van de 'donkerblauwe' partij zijn veelal ook terug te vinden bij de Open VLD, Vlaams Belang en N-VA. Toch zijn er nuances: op milieuvlak staat LDD eerder op de lijn van het Vlaams Belang, wat de arbeidsmarkt betreft, zullen er meer raakpunten met de N-VA zijn. Fiscaliteit staat echter centraal bij LDD met de sociaal gecorrigeerde vlaktaks (waarbij de belastingvrije som daalt bij stijging van het inkomen) als orgelpunt.

De liberale partijen LDD en Open VLD, maar ook de nationalistenvan Vlaams Belang en N-VA blijken het best te passen bij de wensen van de Vlaamse ondernemers. Zoals te verwachten scoren de openlijk linkse partijen sp.a en Groen! slecht. Spirit situeert zich enigszins rechts en CD&V ver-

bazend genoeg links van het centrum. De resultaten doen vragen rijzen over de houdbaarheid van de Vlaamse kartels. N-VA en CD&V houden er op bepaalde domeinen, zoals op het vlak van arbeidsmarktorganisatie, diametraal tegenstelde standpunten op na. Ook sp.a - Spirit zit met een probleem, aangezien de economische standpunten van Spirit eerder liberaal zijn dan socialistisch.

Trendsenquête: Ondernemerswensen versus politieke partijen in Vlaanderen

	Milieu	Vergrijzing	Arbeidsmarkt	Fiscaliteit	Eindscore
ULD	3/10	11/16	10/14	7/8	31/48
UB	9/10	10/16	6/14	5/8	30/48
N-VA	2/10	9/16	14/14	5/8	30/48
Spirit	6/10	8/16	9/14	4/8	27/48
CD&V	5/10	6/16	5/14	4/8	20/48
Groen!	4/10	6/16	5/14	1/8	16/48
SP.A	3/10	4/16	5/14	3/8	15/48

Hoe hoger de score, hoe beter het partijprogramma aansluit bij de ondernemerswensen. Trends: 17 mei - 7 juni 2007.

Suez-Electrabel verhoogt tarieven

Op vrijdag 15 juni kondigde Electrabel totaal onverwacht en met volgend bericht aan dat het zijn aardgasprijzen zou verhogen. “De forse stijging van de brandstofprijzen die de voorbije jaren werd vastgesteld op de internationale markten, heeft voor Electrabel de bevoorradingskosten voor aardgas sterk doen toenemen. Electrabel heeft dan ook beslist om deze stijging door te rekenen aan al haar residentiële en professionele klanten.”

De stijging van de aardgasprijs voor gezinnen die Electrabel aankondigt is aanzienlijk en bedraagt 0,66 eurocent per kilowattuur zonder BTW. Dat komt bij een gemiddeld gebruik van 25.000 kilowattuur op een bedrag van 165 euro per jaar.

Jean-Pierre Hansen, de gedelegeerd bestuurder van Electrabel, zegt dat Electrabel een doorverkoper is van aardgas. “De prijs wordt berekend op basis van de aankoopkosten en een ‘beperkte’ marge. Omdat de aankoopkosten gestegen zijn en Electrabel zijn marge wil behouden, voert de groep een prijsverhoging door.”

Nochtans had de VREG, de Vlaamse reguleringsinstantie voor de elektriciteits- en gasmarkt, in mei nog bekendgemaakt dat de internationale prijsevolutie voor een gunstigere prijzensituatie voor de afnemer zou moeten zorgen.

Bovendien besliste de Franse regering in Parijs op 15 juni 2007 om de prijs van het gas niet te verhogen. Meer in het bijzonder wordt de Franse beslissing gemotiveerd door te verwijzen naar de internationale situatie.

Waarnemers zijn het erover eens dat er iets schort aan de argumentatie van Electrabel, dat de tariefverhoging een gevolg zou zijn van de forse prijsstijging op de internationale markten.

Volgens de voormalige Vlaamse minister van Energie Kris Peeters is de aardgasprijs bij Electrabel voor de gezinnen tussen januari 2005 en mei 2007 met 52% gestegen. In de internationale noteringen was er tussen januari 2005 en november 2006 een stijging met 65% en vervolgens een daling met 18%, wat neerkomt op een gemiddelde stijging van 36%. Veel minder dus dan de stijging met 52% van Electrabel.

Suez-Electrabel maakt dus misbruik van zijn monopolie. Hoewel de markt in Vlaanderen in theorie vrij is, is Electrabel feitelijk nog steeds een machtige quasi-monopolist. Dat wil zeggen dat het zelf, zonder afhankelijk te zijn van concurrenten, zijn prijzen kan zetten in functie van winstmaximalisatie. Aangezien het lager gasverbruik door de zachte winter en de federaal verplichte energiekortingen zorgden voor een lagere winstmarge, wil Electrabel deze mininkomsten en kosten recupereren op zijn klanten.

In het energiedossier kunnen we niet om enkele vaststellingen heen.

1. Het is een kapitale fout geweest van de regering Verhofstadt II om een strategische quasi-monopolist als Electrabel in buitenlandse Franse handen te geven. Daardoor zijn de federale en de Vlaamse overheid alle controle kwijt over de tarieven die gelden voor 80% van de Vlaamse gezinnen.
2. De vrijmaking van de energiemarkt heeft tot nu toe nog niet de beoogde resultaten opgeleverd. Dat geeft ook de Vlaamse minister-president Kris Peeters toe. Hij stelt dat “de liberalisering van de energiemarkt mislukt is. Er is een nieuw Pax Electrica nodig om te zorgen voor meer concurrentie op de energiemarkt. Eén bedrijf mag de markt niet beheersen. Meerdere spelers moeten met elkaar in concurrentie gaan waardoor situaties zoals deze niet voorkomen, of toch niet in deze mate.”
3. In de veronderstelling dat België tegen 2030 30% minder CO₂-uitstoot wil halen, zal volgens de Commissie Energie 2030, onder het voorzitterschap van William D’haeseleer, de geplande uitstap uit kernenergie ervoor zorgen dat de energieprijzen met 50 tot 100% zullen stijgen. D’haeseleer pleit er dan ook onomwonden voor om de kernuitstap te herbekijken. Zoniet dreigen de energieprijzen te escaleren.
4. Opvallend is de hypocriete houding van Groen! en SP.a-Spirit in het energiedebat. Deze partijen, die anders niet verlegen zitten om te pleiten voor een verhoging van de energieprijzen en de invoering van allerlei taksen en heffingen, laten vandaag zien dat ze toch een beetje links-populistischer zijn dan hun groen imago doet uitschijnen. In plaats van de aangekondigde prijsverhogingen van Electrabel toe te juichen omdat zij de consumenten kunnen responsabiliseren en aanzetten tot een lager gasverbruik, pleiten beide partijen nu voor de invoering van een prijsplafond. Begrijp wie het kan. Toen beide partijen nog in de regering zaten, waren ze altijd haantje-de-voorste als er weer eens een milieutaks of een -heffing ingevoerd kon worden. Nog verder terug in de tijd durfde ze zelfs al eens uit te pakken met pleidooien voor een verdubbeling of zelfs een verdriedubbeling van de benzineprijzen om de bevolking aan te sporen tot een lager verbruik. De vraag is dan ook of Groen! en SP.a-Spirit niet beter Electrabel zouden feliciteren met het uiterst milieuvriendelijke initiatief en hun bijdrage aan het halen van de Kyoto-normen.

Op het energiebeleid van de vorige paars-groene en paarse regeringen was dus heel wat aan te merken. De nieuwe Vlaamse minister-president Kris Peeters wees er op dat op federaal niveau nog heel wat bevoegdheden zitten, zoals productie, maar dat die kunnen worden herschikt. “Dan wordt Vlaanderen voor meer bevoegd en kunnen wij nog nadrukkelijker het energiebeleid voeren waarvoor wij staan. Nu kan ik Electrabel helaas nog niet breken. Zelfs niet met mijn blote handen,” zei Kris Peeters.

Zal federaal rooms-blauw - of komt er toch nog een tripartite? - de energiemarkt effectief kunnen vrijmaken en zorgen voor betaalbare energie? Ook de eindgebruiker kan zijn steentje bijdragen: ondanks het enorm marktaandeel is Electrabel niet langer de enige energieleverancier.